

A következő sorokat Provoda József "Jodes" vetette papírra. Ő sajnos 2018-ban eltávozott, de kutatva a zenekar régi anyagaiban találtam rá, a zenekar megalakulásának és az első 10 éves munkásságának a történetére. Ezzel a közzététellel szeretnénk emléket állítani a zenekar alapítója "Jodes" részére!

Történetünk

Ahogy a kezdetekre emlékszünk...

A Szivárvány együttes, a Fővárosi Önkormányzat fenntartásában működő Értelmi Fogyatékosok Otthona lakói részvételével, 1998. szeptemberében alakult.

Az „ős” zenekar tagjai: Jakab Mária, Hicsár Erika, Horváth Jolán. Kezdetben Martonvásárra jártunk át gyakorolni a tűzoltószertárba, hely hiánya miatt. Két hét alatt szerzett tudásunkat Tordason, a szüreti rendezvényen mutattuk be először, mely két dal énekléséből és némi ritmus hozzáadásából állt. Októberben vásároltunk egy szintetizátort és különböző ritmus hangszereket. Az újonnan vásárolt szintetizátor megtette hatását, hangjára egyre több lakó figyelt fel, leginkább akkor, mikor az a dal, amit éppen próbáltunk eljátszani, mind jobban hasonlított a kiválasztott dalhoz, dallamhoz. Ezt követően próbáltuk ezeket a zeneszámokat ritmus hangszerek bevonásával megszólaltatni. Az első sikerélmények fellelkesítették a kis csapatot.

Az intézmény úgynevezett régi épületében, a kastélyban, a fiú osztályon, leválasztottunk egy részt a folyosóból, és ez lett a zeneszoba. A zeneszobánk. Az otthon lakóinak hathatós közreműködésével a „műhely” otthonossá tétele gyorsan megtörtént. A kis helyiséget eleinte egy-két zenélni, de még inkább beszélgetni vágyó lakó látogatta, így alakult ki lassacskán az a csapat, mely a zenekar későbbi magját adta: Lakatos Rudi, Harczos Ildikó, Michalidesz Erzsébet (Picur), Gönczi Géza, Korcsogh Györgyi, Pajter Teréz, Németh Sarolta, Lakatos Mari, Sebestyén János, Radics János (Porszívó), Molnár Erzsébet.

Szépen, fokozatosan új hangszerekkel ismerkedtünk meg. Elsőként a dob és dobosa érkezett meg hozzánk. Gönczi Géza rövid idő alatt olyan előrehaladott tudásra tett szert ezen a hangszeren, mely lehetővé tette, hogy a zenekar dobosaként számítsunk rá. Németh Sarolta nagyon jó zenei- és kézügyessége a basszusgitár húrjainak pontos lefogásával, a megfelelő hangok megszólaltatásával új szint vitt a zenekar hangzásába. A zenekar szintetizátorosa Harczos Ildikó lett. Pontos és nagy zenei érzékkel, gyorsan tanulta a dalokat. Korcsogh Györgyi is próbálkozott szintetizátoron, de csak rövid ideig. Ebben a felállásban a ritmushangszerek tették színesebbé a megtanult darabokat. Kiváló ritmusérzéssel csörgözött: Lakatos Rudolf, Hicsár Erika és Pajter Teréz. Kellemes, tiszta hangjával a zenekar énekese Michalidesz Erzsébet lett.

A hóskor után persze nálunk is a dolgos hétköznapiak következtek, amikor is igazi zenekarrá

nőttük ki magunkat. A zenekar nevét, Szivárvány, Michalidesz Erzsébet adta. Szivárvány ... Szemet, lelket gyönyörködtető, de mégis vidám és egy picikét titokzatos. Tagjainknak igazán megtetszett, örömmel egyeztek bele a névválasztásba.

A Tordasi Szivárvány Együttes először 1998. december 6-án lépett fel az intézmény Mikulás Ünnepején. Együttesünk tagjai ekkor: Michalidesz Erzsébet – ének, Harczos Ildikó – szintetizátor, Korcsogh Györgyi – szintetizátor, Németh Sarolta – basszusgitár, Gönczi Géza – dob, Lakatos Rudolf – csörgő, Pajter Teréz – tánc, Hicsár Erika – tánc. A bemutatott dalok: „Ricsi mutass rám”, „Bal, jobb”. Nagyok voltunk. A sok taps hatására olyan sikerélményhez jutottunk, ami a későbbi munkánk alapjait teremtette meg, az ezt követően elért eredményeinkhez nagyban hozzájárult.

Színkottás rendszer

Nehéz feladat előtt álltunk, azzal kapcsolatban, hogyan tovább, mert a zenekar tagjainak semmilyen zenei képzettsége nem volt. Nem ismerték a kottát, csak hallásukra hagyatkozhattak. Ezért egy olyan módszert találtam ki, ami számukra is érthető. Színjelzéseket alkalmaztam. Így már tudták mihez kötni a hangokat. Úgy érzem ez a megoldás jól sikerült, mert még ma, tíz év után is működik. Elkészítettem a ma is használt audio-vizuális akkord színkotta rendszert, mely 2002-ben a fenntartó Fővárosi Önkormányzat „Nálunk” című szakmai pályázatán első helyezést ért el.

A módszer elsajátítása folyamatosan, zenélés közben történik. A zenekari tagok is fokozatosan elsajátították az akkordfogásokat, megtanulták a jelzéseket. Sokkal egyszerűbb lett számukra a dalok tanulása, volt kapaszkodó a hangok lefogásánál. Ritmusgyakorlatokat próbáltunk közösen, mondókákat ritmizáltunk és nem utolsó sorban gyakoroltuk az együtt zenélés alapjait, a ritmus tartását, az egymásra figyelmet.

"Ricsi mutass rám"

A zenekar életében mérföldkőnek számít a Gyöngyösi Kulturális Fesztivál (1999.), ahol együttesünk először mutatkozott be a nagy nyilvánosság előtt a „Ricsi mutass rám” című, sokat gyakorolt dallal. Sajnos, mint más együtteseket, bennünket sem kerültek el a tagcserék. Ebben az évben lépett ki a zenekarból Németh Sári és Korcsogh Györgyi.

Nagy lelkesedéssel kezdtünk próbálni a 2000. július 4 - 7. között tartandó nagykanizsai kulturális fesztiválra.

Nehézségek is adódtak, ez volt intézményünk költözésének időszaka. A régi, megszokott, számunkra igen sokat jelentő kastélyból átköltöztünk az új, nagyon szép, modern épületbe, mely rengeteg energiát felemésztett, de sok újdonságot is jelentett. Tervezetést, reményeket, jövőt.

Ekkor kaptuk meg az első erősítő berendezéseinket, egy új zeneszobát, egy csodálatos próbatermet (az ebédlőt) és ekkor vágtunk bele egy új dologba is a zenekarral. Táncosokkal próbáltunk és egyfajta zenés mozgást alakítottunk ki mindebből. Kis történeteket zenéltünk el, színpadi látványelemekkel, a mozgást használva.

Előadásunkkal mások számára is példával szolgáltunk, hiszen a későbbi években más intézményeknél viszontláttuk az ötletből származó produkciókat.

Első CD születése

2001-ben a zenekar nagy átalakuláson ment keresztül. Új tagokkal bővültünk. Kövesdi Zoltán basszusgitáron, Vincze Ferenc szintetizátoron, Novakovics Ferenc szájharmonikán, Harczos Ildikó szintetizátoron játszott. Énekesünk továbbra is Michalidesz Erzsébet volt, Gönczi Géza ütötte a dobokat, Pajter Teréz, Lakatos Rudolf ritmushangszereken, csörgőn kísért.

Egy hangulatos délutánon a zenekar fellépett a „Tilos” rádióban a tordasi Razzia Rock zenekarral. Az együttes arculata kezdett kialakulni, több zenés mozgás került a repertoárunkba, ekkor készült a „Jön már a bika” című számra az a zenés mozgás, melyet a Veszprémi Kulturális fesztiválon adtunk elő, nagy sikerrel. 2001-ben született meg a zenekar első, két dalos lemeze is.

European Song Festival

2002-ben került hozzánk Balogh Árpád, kiváló énekhangját kölcsönözve további sikereinkhez. Folytattuk fesztivál-fellépéseinket. A „Volt egyszer egy amerikai popfesztivál” c. musicalből adtunk elő részleteket a Székesfehérvári Kulturális Fesztiválon, október 9-én pedig egy hollandiai fesztiválra kaptunk meghívót.

Apeldoornban, az European Song fesztiválon a „Ricsi mutass rám” című számunkkal mi képviseltük Magyarországot. Sajnos csak hatan utazhattunk ki Hollandiába a korlátozott részvételi létszám mellett. Vincze Ferenc –szintetizátor, ének, Gönczi Géza – dob, Michalidesz Erzsébet – ének, Kövesdi Zoltán – basszusgitár, Novakovics Ferenc – szájharmonika, Harczos Ildikó – szintetizátor. Ez a szereplés olyan élményt jelentett számunkra, mely ismét ráébresztett arra, érdemes tovább csinálni, minden hétköznapi nehézség ellenére is.

Dallal-Táncsal Egymásért

A következő év újfajta kihívás volt a Szivárvány számára. Szokatlan dolgot próbáltunk megvalósítani, úgy érezzük nagy sikerrel. Létrehoztuk – hagyományteremtő szándékkal - a „Dallal-táncsal egymásért” gálaműsort a Százhalombattai Művelődési Házban, mely műsor a fogyatékkal élő művészeti csoportok és közismert előadóművészek együttműködésén alapult.

2010-ben Budapesten a Thália Színházban került sor a „Dallal-táncsal egymásért” gálaműsorunkra.

Erre az alkalomra Nagy Kati színész-rendező alkotott egy színvonalas produkciót, fogyatékkal élő művészeti csoportok és előadó művészek közös munkáiból "Eldobott kő" címmel.

A Szekszárdi Kulturális Fesztiválon az „Ének az esőben” című musicalből adtunk elő részleteket, táncosaink aktív közreműködésével. Mindannyiunk őszinte fájdalomra ebben az évben örökre eltávozott közülünk Novakovics Ferenc és Balogh Árpád, akiknek hiányát sokáig éreztük. Az év végén pedig kilépett a zenekarból Gönczi Géza is.

Integrált zenei formáció

A képzett zenészek hiánya érzékenyen érintette csapatunkat, ezért – követve a külföldi zenekarok példáját – integrált zenei formációt alapítottunk. 2004-től én lettem a dobos, felkészítő, zenekarvezető egy személyben. Bővültünk is. Ekkor érkezett Vass Árpád, aki több hangszert is megszólaltat (gitár, furulya, bendzsó). Négyessy Tamás személyében új szintetizátorost üdvözölhettünk.

Változott összetételünk, de hangzásvilágunk is, a több és másfajta hangszer megszólalásával. A Szolnoki kulturális fesztiválon már egy zenés paródiával álltunk ki a közönség elé, a „Híd a Kwai folyón” címmel, majd világlágereket játszottunk, nem kell szerénykednünk, újabb sikert értünk el. Nagy tapsban volt részünk a Százhalombattán ismét megrendezett „Dallal-táncsal egymásért” gálán is.

CD bemutató a kastélyban

2005-ben jött az újabb, immár második külföldi meghívás, ezúttal a Dorthmundi Egyetem által szervezett Europa IN Takt nemzetközi fesztiválra. (Velünk voltak: Balog János –tánc, Pajter Teréz – tánc, Vass Árpád – bendzsó, Harczos Ildikó – szintetizátor, Négyessy Tamás – szintetizátor, Németh Sarolta – szintetizátor, Kövesdi Zoltán – basszusgitár, Vincze Ferenc – ének, Lakatos Rudolf – ritmushangszer és Provoda József – dob.) Elkészült második CD-nk, „Csend hangjai” címmel. A Nagytétényi Kastélymúzeumban neves előadókkal tartottuk meg a lemezbemutatót, segítségünkre volt Détár Enikő, Csukás István és Komáromi István, de ehhez az eseményhez kötődik első televíziós felvételünk is.

A már harmadik alkalommal megrendezett százhalombattai gálán zenekarunkkal közös műsorban lépett fel Albert Györgyi, Deák Bill Gyula, Vikidál Gyula, Baby Gabi, a V-tech, a Dupla Kávé, Hardworkers (Ausztria), Delhusa Gjon és Tunyogi Péter. Májusban a „Kézen-fogva” Alapítvány felvonulási téri rendezvényén több ezer ember előtt bizonyíthattuk tudásunkat. „Sárga kő” címmel pedig zenés színdarabbal köszöntöttük „élő” előadásban új épületszárnyunk

ünnepélyes átadását, lakóhelyünkön. A darabban 11 Illés és Fonográf számot játszottunk el, melyek a zenekar további repertoárjának vázához és a zenekar stílusának kibontakozásához szolgáltak alapul.

Utcafesztiválok

A következő év ismét új dolgokat hozott, utcafesztiválokra vettünk részt, mely olyan sikernek bizonyult, hogy Zalaegerszegen elnyertük a közönségdíjat és a legkeresettebb utcazenészek lettünk. 2006-ban felléptünk Budapesten, Pestszentlőrincen a „Szept-ember” fesztiválon, decemberben pedig önálló estét adtunk a Budapesti Rutkai Éva színházban, ahol ismert művészek fogadták el meghívásunkat és léptek fel együtt a Tordasi Szivárvánnyal. Tagjaink közül ott voltak: Négyessy Tamás, Kövesdi Zoltán, Harczos Ildikó, Lakatos Géza, Vass Árpád és Provoda József.

Nem fáradtunk el 2007-re sem. Aktívan látogattuk az utcafesztiválokra, Zamárdi, Hévíz, Pestszentlőrinc. Új tagjaink: Dick Edina szintetizátor és Lakatos László, aki a zenekar másik gitárosa lett. Meghívást kaptunk Portugáliába az Euro Song fesztiválra. Elkészítettük a zenekar első video-klippjét, „Made in Hungaria” címmel. Ez az év és ez a fesztivál is olyan élményeket adott mindannyiunknak, melyekre szívesen emlékezünk. Résztvevők: Kövesdi Zoltán – basszusgitár, Lakatos László – gitár, ének, Dick Edina – szintetizátor, Négyessy Tamás – szintetizátor, ének, Vass Árpád gitár, ének, Németh Sarolta – szintetizátor, Provoda József – dob, ének.

A közelmúlt

A nagy sikerű portugál fesztivál után meghívást kaptunk Franciaországba a Handi Blues fesztiválra, az Oleron-szigeti Saint Troyan-ba. A hosszú útról és ott tartózkodásról videó film készült, mindenki okulására és élményeink megosztása végett. A szervezők amúgy is mindent elkövettek azért, hogy jól érezzük magunkat és mi engedtünk rábeszélésüknek. Fantasztikus előadásokat láthattunk, hallhattunk és mi is mindent megtettünk azért, hogy ne lógjunk ki a sorból. Úgy gondolom, ez sikerült is. Együttes tagjai: Harczos Ildikó – szintetizátor, ének, Dick edina – szintetizátor, ének, Négyessy Tamás – szintetizátor, ének, Kövesdi Zoltán – basszusgitár, Vass Árpád – gitár, ének, Provoda József – dob, ének.

A francia rendezőknek olyannyira tetszett produkciónk, hogy máris meghívtak bennünket következő alkalommal rendezendő fesztiváljukra, 2010-ben. Ott leszünk!

Júliustól az utcafesztiválok keretében csaptunk ismét a húrok közé először Zamárdiban, majd Hévízen, ahol közönségdíjat nyertünk. 2008 augusztusa a régóta tervezett, szervezett zenetábor hónapja volt, melyen meghívott művészek és fogyatékkal élő zenészek közös táborozása valósult meg. Táborunk a Budapest TV adásába is bekerült. Együtt zenélhettünk a Kislétai-,

Regölyi színek együttesével a Rock Company együttesével, Baby Gabival, Komáromi Istvánval, a Digitál együttesével és még sokan másokkal.

2008. szeptemberében az MTV1 Esély című műsorában portré készült a zenekarral, bemutatva egy napunkat.

Terveink a jövőre nézve számtalanok. Lelkesek vagyunk, örömmel készülünk a továbbiakra. Ez az életünk.